

בעניין:

טויל _____, ת.ז. _____
מאום טובא, ירושלים

ע"י ב"כ עוה"ד ענת קדרון (מ.ר. 37665) ו/או חוה
מטרס-עירון (מ.ר. 35174) ו/או יוסי וולפסון (מ.ר.
26174) ו/או גיל גן-מור (מ.ר. 37962) ו/או סיגי בן-ארי
(מ.ר. 37566)
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר - ע.ר.
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים 97200
טל': 02-6283555 פקס: 02-6276317

התובע

- נ ג ד -

1. עוזרי, ת.ז. _____
מרר' משה רחמילביץ' 154/3, ירושלים

2. מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
רח' עוזי חסון 4, ירושלים 94152
טל: 02-6208177 פקס: 02-6222385

הנתבעים

מהות התביעה: נזקי גוף
סכום התביעה: עד גובה סמכות ביהמ"ש

כתב תביעה

הצדדים

1. **התובע**, יליד 1980, תושב ירושלים, נושא תעודת זיהוי ישראלית, נשוי ואב לבת ועובד לפרנסתו כסוכן נסיעות.
2. **הנתבע 1** שירת בכל הזמנים הרלבנטיים לכתב תביעה זה במשטרת ישראל, באזור ירושלים המזרחית (להלן: **הנתבע**).
3. **הנתבעת 2**, מדינת ישראל (להלן: **הנתבעת**), הינה והייתה בכל הזמנים הרלבנטיים לתביעה זו המעבידה ו/או המעסיקה של ו/או האחראית על כוחות משטרת ישראל. כמו כן אחראית הנתבעת על פעולותיהן של רשויות החקירה ובכללן המחלקה לחקירות שוטרים (להלן: **מח"ש**). הנתבעת 2 אחראית גם לפעולותיהם של המאבטחים בלשכת משרד הפנים בירושלים המזרחית, בהיותם עובדיה ו/או עובדי קבלן מטעמה ו/או פועלים בהתאם להוראות ולהנחיות מטעמה.

העובדות

4. ביום 1.7.03, בין השעות 13:00-14:00 בצהריים או בסמוך לכך, עמד התובע בתור ללשכת מנהל האוכלוסין של משרד הפנים בירושלים המזרחית, בדרך שכם 17 (להלן: **הלשכה**). אותו יום עמד התובע בתור החל מהשעה 6:30 בבוקר, כמוהו כרבים אחרים.
5. התובע הבחין, כי דלתות הלשכה נותרו סגורות משך זמן רב, ורצה לברר מתי תיפתחנה. בהבחינו סמוך לכניסה ללשכה בנתבע, הלבוש מדים, ניסה התובע להסב את תשומת לבו, בתקווה כי יאמר לו מתי תיפתחנה דלתות הלשכה. התובע החל לקרוא לנתבע "שוטר, שוטר", אך הנתבע לא הגיב גם לאחר מספר קריאות.
6. התובע הבחין, כי הנתבע קרח, ועל כן פנה אליו בקריאה "אבו קרחת". התובע קרא כך לנתבע על מנת להסב את תשומת ליבו לכך שהתובע קורא לו, משהלה לא נענה לקריאותיו הקודמות, וללא כל כוונת התגרות מצד התובע.
7. בתגובה לקריאתו של התובע, התקרב אליו הנתבע, צעק עליו: "אני חבר שלך?!", תפס את התובע בכוח בחולצתו, שנקרעה עקב כך, ומשך אותו לתוך מבנה הלשכה. בתוך המבנה, הורה הנתבע לתובע לשבת, והחל להכותו בחזקה על פניו ואזניו, לעיני מאבטחים ושוטרים נוספים שנכחו במקום. השוטרים ו/או המאבטחים הנוספים לא טמנו ידם בצלחת, והמטירו קללות על התובע.
8. לאחר מכן הורה התובע לנתבע להתלוות אליו לתחנת המשטרה הסמוכה, וזאת בליווי שני שוטרי יס"מ שהיו במקום. בתחנת המשטרה היה נוכח שוטר נוסף, ככל הנראה קצין. לאחר זמן מה שילחו השוטר והקצין את התובע, והנתבע הורה לתובע לעזוב את המקום ולא להגיע יותר ללשכה.
9. יצויין, כי בשום שלב לא הודיע התובע לנתבע כי הוא עצור או מעוכב, ולא טען בפניו כי ביצע עבירה כלשהי.
10. האמור לעיל יכונה להלן: **האירוע**.
11. בתום האירוע הגיע התובע למוקד להגנת הפרט (להלן: **המוקד**) והתלונן על האירוע.

טיפול הרשויות בתלונות התובע

12. למחרת האירוע, ביום 2.7.03, שלחה עו"ד לינה אבו-מוך זועבי מהמוקד להגנת הפרט תלונה למחלקה לחקירות שוטרים, במטרה להורות על פתיחת חקירה מיידית לחקירת נסיבות האירוע.

רצ"ב העתק המכתב מיום 2.7.03 ומסומן א'.

13. מח"ש פתחה בחקירה, ובסופה הועמד הנתבע לדין משמעתי בבית הדין למשמעת בעבירות של שימוש בכוח שלא כדין ואי מילוי הוראה בגין **חלק** ממעשיו באירוע.

14. ביום 16.3.05 הורשע הנתבע עפ"י הודאתו בעבירות הנ"ל והושת עליו עונש של נזיפה חמורה.

רצ"ב העתק כתב התלונה, הכרעת הדין וגזר הדין מיום 16.3.05 מסומנים ב'1 ו-ב'2.

15. עיון בחומר החקירה אשר נתקבל מהמחלקה לחקירת שוטרים מעיד על כך, כי היו עדים נוספים לאירוע: שוטרי יס"מ ומאבטחים של משרד הפנים, אשר נכחו בשלב בו הוכה התובע. שמוטיהם של חלק מן העדים האחרים היו ידועים לחוקרי מח"ש, אך הללו לא נחקרו. מאבטח אחד, שנחקר, לא נשאל לגבי זהותם של המאבטחים הנוספים שהיו במקום בעת האירוע, ולא נעשה ניסיון לאתרם בדרך אחרת.

רצ"ב העתק מברק מיום 22.10.03 ומסומן ג'.

רצ"ב העתק עדותו של המאבטח ____ מלמד ומסומן ד'.

אחריות הנתבע 1

תקיפה

16. התובע יטען, כי מעשי גרירתו בכוח מן התור על ידי התובע והכאתו כמתואר לעיל, מהווים תקיפה כמשמעותו של מושג זה בסעיף 23 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] תשכ"ח-1968 (להלן: **פקודת הנזיקין**).

כליאת שווא

17. עיכובו של התובע, תוך שימוש בכוח, הן בלשכה והן בתחנת המשטרה אליה הובל לאחר מכן, נעשה בחוסר סמכות ומהווה כליאת שווא כמשמעות מושג זה בסעיף 26 לפקודת הנזיקין.

רשלנות

18. התובע יטען כי מעשי התקיפה וכליאת השווא של הנתבע מהווים עוולת רשלנות בפני עצמה.

19. בנוסף, התובע יטען כי הנתבע התרשל ורשלנותו התבטאה, בין היתר, במעשים ו/או במחדלים כדלקמן:

א. השתמש בכוח ללא הצדקה כלפי התובע.

ב. לא מילא דו"ח עיכוב ו/או דו"ח מעצר ו/או כל רישום אחר אודות האירוע.

ג. חרג מסמכותו ופעל בניגוד לחוק ולפקודות ו/או לצווי ו/או להנחיות מפכ"ל המשטרה.

ד. התנהג בחוסר זהירות ו/או בחוסר מיומנות ו/או בקלות דעת ו/או בזלזול ו/או באי אכפתיות כלפי שלמות גופו, בריאותו, וכבודו של התובע.

ה. לא עשה כל שביכולתו של שוטר סביר לעשות בכדי למנוע את הפגיעה בתובע או להקטין אותה.

- ו. נקט בשיטות פסולות לשמירה על הסדר הציבורי.
- ז. השתמש לרעה בסמכותו בכך שהפעיל כוח נגד התובע ללא כל הצדק שבדין ו/או ללא כל סיבה סבירה ו/או במידה מופרזת של כוח.
- ח. לא התנהג כפי שעובד ציבור סביר היה נוהג באותן נסיבות.

הפרת חובה תקוקה

20. התובע יוסיף ויטען, כי הנתבע הפר חובות תקוקות שבדין אשר נועדו לפי מובן הנכון להגן על סוג האנשים עימם נמנה התובע, וגרם בכך לנזקים להם טוען התובע.
21. במיוחד יטען התובע, כי הנתבע הפר את החובות התקוקות שבחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: **החוק**), בפקודת המשטרה [נוסח חדש] תשל"א-1971 (להלן: **הפקודה**) ובחוק יסוד כבוד האדם וחירותו (להלן: **חוק היסוד**).
22. ליתר פירוט ומבלי לפגוע בכלליות הנתבען לעיל, יטען התובע כי הנתבע הפר את החובות התקוקות שלהלן:
 - א. סעיף 280 (1) לחוק, האוסר על עובד ציבור להשתמש לרעה בסמכותו כדי לעשות מעשה שרירותי הפוגע בזכותו של אחר.
 - ב. סעיפים 333, 334 ו-335 לחוק, האוסרים פגיעה וחבלה חמורה.
 - ג. סעיפים 378, 379, 380 ו-382 לחוק בדבר תקיפה, ובדבר תקיפה הגורמת חבלה של ממש.
 - ד. סעיף 3 לפקודה בדבר חובתו של כל שוטר לקיים את הסדר הציבורי ולשמור על ביטחון הנפש והרכוש.
 - ה. סעיף 1 לתוספת השנייה לפקודה בדבר אי מילוי הוראה מהוראות פקודות משטרת ישראל.
- ו. סעיף 2 לתוספת השנייה לפקודה בדבר התרשלות במילוי תפקיד.
- ז. סעיף 3 לתוספת השנייה לפקודה, האוסר על התנהגות שאינה הולמת שוטר או שיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה.
- ח. סעיף 4 לתוספת השנייה לפקודה, האוסר שימוש לרעה בסמכות שניתנה מכוח תפקיד.
- ט. סעיף 16 לתוספת השנייה לפקודה, האוסר התנהגות בלתי אדיבה או נקיטת לשון גסה כלפי הציבור בעת מילוי תפקיד או כשהשוטר לבוש מדים.

- י. סעיף 19(א) לתוספת השנייה לפקודה, האוסר שימוש בכוח כלפי אדם במסגרת מילוי תפקיד, בניגוד לפקודות המשטרה או כל הוראה אחרת שניתנה כדין.
- יא. סעיפים 2, 4, ו-11 לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו, האוסרים כל פגיעה בגופו, בכבודו ובקניינו של אדם באשר הוא אדם, ומחייבים את כל רשויות המדינה, ובכלל זה המשטרה ושוטרי משטרת ישראל, לכבד זכויות אלו ולהגן עליהן.
23. התובע יטען, כי ברשלנותו כאמור בסעיף 19 (ב) גרם הנתבע לתובע נזק ראייתי, ועל כן הנטל עליו להוכיח כי לא היה במעשיו התרשלות שיחוב עליה.

אחריות רשויות החקירה

24. רשות החקירה של הנתבעת, המחלקה לחקירות שוטרים, התרשלה בחקירת נסיבות האירוע ובניסיון לאסוף ראיות על מנת לבסס את החשדות כנגד הנתבע, כפי שפורט בסעיף 15 לעיל.
25. התובע יטען כי התרשלות הנתבעת, כמפורט לעיל, גרמה לנזק ראייתי לתובע וצמצמה באופן משמעותי את סיכוייו להוכיח את כל מרכיבי תביעתו ו/או הקשתה עליו את ניהול תביעתו.
26. התובע יטען, כי הנזק הראייתי אשר גרמה הנתבעת באשמה מעביר את נטל השכנוע אל כתפי הנתבעת.
27. הנזק הראייתי שנגרם לתובע ניתן לשומה, גובהו כגובה הנזקים הישירים של התובע, ככל שהנזק הראייתי שנגרם מונע מהתובע להיפרע בגין נזקים ישירים אלו.
28. התרשלותה של רשות החקירה מתבטאת במעשים ו/או במחדלים כדלקמן:
- א. לא ביצעה את תפקידה כראוי ו/או כמתחייב על פי הדין ו/או פעלה בניגוד לדין ונהגה לא כפי שרשויות חקירה סבירות ומיומנות היו נוהגות בנסיבות דומות.
- ב. לא חקרה את כל אנשי המשטרה אשר היו עדים לאירוע.
- ג. לא חקרה את כל מאבטחי משרד הפנים אשר היו עדים לאירוע.
- ד. לא עשתה כל ניסיון לאתר עדים נוספים לאירוע.
- ה. לא עשתה כל שביכולתה ו/או לא עשתה מספיק על מנת לאשש או להפריך את גרסתו של התובע, והסתפקה באיסוף ראיות רק לחלק מן המעשים עליהם התלונן התובע.
- ו. לא חקרה את הנתבע ו/או עדים נוספים בצורה מעמיקה ומקיפה, כפי שרשות חוקרת הייתה אמורה לחקור בנסיבות המקרה.
- ז. לא נהגה כפי שרשות חוקרת סבירה הייתה נוהגת בנסיבות המקרה.

אחריות הנתבעת

29. הנתבעת אחראית באחריות שילוחית בגין מעשיו ו/או מחדליו של הנתבע, בהיותו שלוחה ו/או עובדה ו/או פועל מטעמה וכן בגין מעשיה ו/או מחדליה של המחלקה לחקירות שוטרים במשרד המשפטים.

30. התובע יטען, כי הנתבעת אשררה את מעשי התקיפה והאלימות של הנתבע נגד התובע, בכך שהסתפקה בהעמדתו לדין משמעתי בלבד, בגין מסכת עובדתית חלקית, אשר הובילה לענישה קלה בלבד.

31. בהתנהלות זו של הנתבעת כנגד שוטריה הנוהגים באלימות, חסר מרכיב ההרתעה המתבקש בטיפול בעבירות מסוג זה, ויש בה משום העברת מסר לשוטרים אחרים כי תקיפת תושבי ירושלים המזרחית הנה מעשה נסלח.

32. העובדה, שהנתבע לא היסס לעשות את מעשיו בפני שוטרים נוספים ובפני המאבטחים, שאיש מהם לא התערב, מלמדת כאלף עדים על כך שלתחושתם של כל אלו, לא חרגו המעשים ממה שהנתבעת ציפתה מהנתבע ומההוראות שניתנו לו – בין אם באופן רשמי ובין אם במשתמע.

33. כמו כן אחראית הנתבעת באחריות שילוחית בגין הרשלנות שבמעשי הנתבע 1.

34. כמו כן, הנתבעת אחראית באחריות ישירה לנזקים שנגרמו לתובע עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או הפרת חובה חקוקה, המתבטאת בין היתר במעשים ו/או במחדלים הבאים:

א. לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על מעשיו ו/או מחדליו של הנתבע, ו/או פעלה בחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה על האנשים המסורים לאחריותה.

ב. לא דאגה להדריך ו/או להורות לנתבע שלא להשתמש לרעה בסמכותו ולא להשתמש בכוח שלא כדין.

ג. לא דאגה להדריך ו/או להגדיר לשלוחיה את דבר חובתם בקיום הסדר הציבורי, שלום הציבור וביטחונו.

ד. לא דאגה להבהיר לנתבע את הוראות ו/או צווי ו/או הנחיות מפכ"ל המשטרה ו/או המשטרה לגבי שימוש בכוח ולגבי תיעוד אירועים בדו"ח המתאים, ו/או פיקחה והדריכה שלא כראוי בנוגע להוראות הנ"ל ו/או לא נתנה הוראות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא יודאה כי אנשים המסורים להדרכתה, ידעו או ישמרו עליהן.

ה. לא עשתה את כל שביכולתה ו/או כל שהיה עליה לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את אירוע התקיפה ונזקיו, ו/או פעלה בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה על האנשים המסורים לאחריותה.

- ו. הנהיגה הסדרים פגומים לגבי כניסת תושבים לקבלת שירותים חיוניים בלשכת משרד הפנים בירושלים המזרחית, באופן שהמתנה מתחילה עוד בלילה הקודם, מבלי שמובטח שהמתנינים יזכו להיכנס בשערי הלשכה. ההמתנה נעשתה בתנאים לא תנאים, כשהמשטרה והמאבטחים שולטים ביד רמה באפשרות הכניסה ללשכה. בכך העניקה הנתבעת לנתבע ולמאבטחים תחושת שררה ויצרה במקום אווירה טעונה, שתרמה להתפרצות האלימה של הנתבע ולהצטרפות של המאבטחים למעשיו.
- ז. לא הדריכה את שוטריה באופן מיוחד לגבי אופן ההתמודדות עם התנאים הבעייתיים השוררים בתור למשרד הפנים בירושלים המזרחית.
- ח. לא פיקחה בכלל ו/או לא פיקחה במידה מספקת על פעולתן התקינה של רשויות החקירה הפועלות מטעמה, ובכלל זה המחלקה לחקירת שוטרים, בחקירת נסיבות האירוע נשוא תביעה זו.
- ט. הנהיגה במשטרת ישראל תרבות מבנית וארגונית, אשר מעודדת אלימות ויחס רודני ושרירותי כלפי אוכלוסייה אזרחית, ולא יישמה במלואן המלצות המונחות בפניה לצמצום האלימות של כוחות המשטרה.
- י. לא עשתה את כל הנדרש, לא מבחינה מערכתית ולא בנוגע לאירוע נשוא התביעה, כדי להרתיע את הנתבע מפני התנהגות אלימה כלפי אוכלוסיית ירושלים המזרחית – כגון עייי בנייה של מערך מודיעין, חקירה, דיווח, וצעדים משמעותיים ופלייליים מחמירים, שיבטיחו שכל שוטר ידע שהוא צפוי ברמה גבוהה של הסתברות לשלם בכל חומרת הדין על מעשי אלימות שבוצעו על ידו.

נזקי התובע

35. עקב המכות שקיבל התובע מן הנתבע וכתוצאה מהן, החל התובע לסבול עוד באותו לילה מכאבי ראש וירידה בשמיעה. התובע פנה למחרת האירוע לקופ"ח והופנה ליחידת טראומה. שמיעתו של התובע נותרה ירודה, והוא פנה פעם נוספת לבדיקה, בה אובחנה אצלו ירידה בשמיעה.

רצ"ב העתק ההפניה ליחידת הטראומה מיום 2.7.03 ומסומן ה'.

רצ"ב העתק סיכום הביקור אצל רופא אף אוזן גרון מיום 29.7.03 ומסומן ו'.

36. עובר לאירוע היה התובע בריא בגופו ובנפשו, ועבד לפרנסת משפחתו. כתוצאה מהאירוע, סבל התובע כאבים בראשו וירידה בשמיעה.

37. עקב האירוע וכתוצאה ממנו סובל התובע עד היום מירידה בשמיעה באוזן ימין, נכות המקשה עליו, מטבע הדברים, את תפקודו היום יומי. התובע סובל מרעשים כאשר אינו בסביבה שקטה, וכן אינו שומע טוב באוזן ימין, ולעיתים אינו מבין את דברי בני שיחו.

38. ד"ר יורם גורביץ, מומחה אף אוזן גרון, בדק את התובע, וקבע כי נגרמה לו עקב האירוע נכות צמיחה בשיעור 5%.

רצ"ב חוו"ד מומחה מיום 23.10.05 ומסומנת ז'.

39. פירוט הנזקים:

א. נזקים מיוחדים

טיפולים רפואיים (לרבות נסיעות) 1,000 ש"ח

ב. נזקים כלליים

(1) אבדן כושר השתכרות בעתיד

(2) כאב וסבל - לתובע נגרמו כאב וסבל, וכן עוגמת נפש רבה כתוצאה מהמכות והשפלה אשר ספג: הן בעת גרירתו הברוטלית והמשפילה מן התור, לעיני כל הנוכחים, הן בעת המכות המשפילות במבנה הלשכה, והן בעת הבאתו, מלווה ע"י הנתבע, כפושע, לתחנת המשטרה, וכן בעטים של הדברים שאמרו לו שם התובע וקצין המשטרה. ביהמ"ש מתבקש להעריך את נזקי התובע בגין ראש נזק זה ולפוסקם לו. עקב הירידה בשמיעה והרעשים, נגרם לתובע נזק של אבדן הנאות חיים.

(3) פגיעה בחירות ובכבוד - התובע סבל מכות, השפלות ואיומים, וזאת ללא כל הצדקה שבדין. כמו כן עוכב התובע ע"י הנתבע שלא כדין. ההשפלה ותחושת חוסר האונים של המתלונן גברו לנוכח ביצוע מעשה התקיפה לעיני המאבטחים ושוטרים נוספים אשר היו במקום, אשר לא נקפו אצבע ולא פצו פה על מנת להפסיק את ההתעללות בתובע, וחלקם אף סייעו לנתבע ב"ליווי" התובע לתחנת המשטרה, על אף שלא היתה כל הצדקה לעיכובו, והדבר נעשה שלא כדין.

ג. פיצויים מוגברים ועונשיים

בית המשפט הנכבד מתבקש לפסוק כנגד הנתבעים פיצויים מוגברים ו/או עונשיים. על הפיצויים לשקף את הסלידה מן המעשים החמורים המתוארים בתביעה, העולים כדי עבירה פלילית. כמו כן, הצורך להרתיע ולמנוע הישנות מקרים דומים בעתיד מצדיק הטלת פיצויים עונשיים. בנסיבות העניין, כאשר התובע מצא עצמו, ללא עוול בכפו, מוכה ע"י איש מרות שתפקידו לשמור על החוק ועל הסדר הציבורי, הנזק שנגרם הוא מוגבר. כך גם לגבי הנתבעת, אשר הוסיפה חטא על פשעי הנתבע 1, ביחסה המזלזל לחקירת המקרה, ובעמדתה המקלה כלפי מעשיו.

כללי

40. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה.

41. כל הטענות בכתב תביעה זה נטענות במצטבר או לחילופין או משלימות זה את זה, הכל לפי העניין, הקשר הדברים והדבקים.

42. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעים לדין ולחייבם לשלם לתובע את מלוא נזקיו כמפורט לעיל, ו/או לפי כל פירוט אחר כפי שימצא בית המשפט הנכבד לנכון וצודק בנסיבות העניין, וכן לחייבם בתשלום הוצאות המשפט ושכר טרחת עורך דין והכל בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק למן יום האירוע ועד ליום התשלום בפועל.

ירושלים, 09 ינואר 2006

ענת קדרון, עו"ד
ב"כ התובע

(ת.ש. 27604)